Ο Μεγάλος μας Κήπος

Εισαγωγικό σημείωμα από την Αναρχική Ομοσπονδία

"Μαύρο Ρόδο"

Huerta Grande, ή "Ο Μεγάλος μας Κήπος", γράφτηκε το 1972 ως εσωτερικό έγγραφο συζήτησης της Federación Anarquista Uruguaya, αφού οι Tupamaros, μια γκεβαριστική ομάδα, είχαν αποτύχει στην ένοπλη στρατηγική τους του Foquismo και λίγο πριν από το βίαιο στρατιωτικό πραξικόπημα του Ιουνίου 1973. Το κομμάτι εξετάζει τη φύση της θεωρίας και της στρατηγικής υποστηρίζει ότι μια ουσιαστική πτυχή της επαναστατικής πολιτικής οργάνωσης ήταν η βαθιά κατανόηση της υλικής πραγματικότητας που ενημερωνόταν από την πρακτική θεωρία και την πολιτική πρακτική. Αυτό μπορεί να μη φαίνεται καινούργιο ή καινοφανές, αλλά οι επιπτώσεις του είχαν έκτοτε βαθύτατο αντίκτυπο στον λατινοαμερικάνικο αναρχισμό και αποτέλεσαν ένα θεμελιώδες έγγραφο του Εσπεσιφιστικού ρεύματος.

Η Federación Anarquista Uruguaya, γνωστή ως FAU, ιδρύθηκε το 1956 και ήταν η πρώτη οργάνωση που προώθησε την οργανωτική ιδέα του Especifismo . Η FAU οραματιζόταν τον σκοπό της οργάνωσής της ως τον συντονισμό των αγωνιστών προς την κατεύθυνση της στρατηγικής «κοινωνικής εισδοχής», δηλαδή της κινητοποίησης των αγωνιστών για να εργαστούν με μια κοινή στρατηγική τόσο εντός όσο και στην οικοδόμηση μαζικών οργανώσεων. Ενδιάμεσος στόχος ήταν η οικοδόμηση της λαϊκής δύναμης/popular power των μαζικών οργανώσεων και απώτερος η δημιουργία ενός ελευθεριακού κινήματος ευρείας κλίμακας που θα μπορούσε να δημιουργήσει ρήξη με το κράτος. Στη δεκαετία του 1960, η οργάνωση ήταν καθοριστικής σημασίας για τη δημιουργία της CNT της Ουρουγουάης, μιας εθνικής συνδικαλιστικής συνομοσπονδίας που ένωσε το 90% των οργανωμένων εργαζομένων, της Εργατικής-Σπουδαστικής Αντίστασης ή ROE, μιας ομοσπονδίας μαχητικών ομάδων εργαζομένων και φοιτητών που αριθμούσε περίπου 12.000 μέλη, και της ένοπλης πτέρυγας της FAU, της OPR-33. Πιο πρόσφατα, τις τελευταίες δύο δεκαετίες, η FAU βοήθησε στη δημιουργία αρκετών παρόμοιων αναρχικών οργανώσεων στη Βραζιλία, την Αργεντινή και τη Χιλή και ενέπνευσε άλλες αναρχικές οργανώσεις σε όλο τον κόσμο.

Η εμβέλεια της θεωρητικής εργασίας

Η θεωρητική εργασία είναι πάντα μια εργασία που βασίζεται και υποστηρίζεται στις πραγματικές διαδικασίες, σε ό,τι συμβαίνει στην ιστορική πραγματικότητα, σε ό,τι συμβαίνει.

Παρ' όλα αυτά, δεδομένου ότι πρόκειται για έργο που εντοπίζεται εξ ολοκλήρου στη σφαίρα της σκέψης, και ως εκ τούτου, δεν υπάρχουν εκεί έννοιες που να είναι πιο πραγματικές από άλλες.

Μερικές φορές η θεωρητική εργασία στοχεύει σε αφηρημένα αντικείμενα που δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα, που υπάρχουν μόνο στη σκέψη, αλλά ωστόσο αποτελούν απαραίτητα εργαλεία και ειναι προϋπόθεση για να γνωρίσουμε τα πραγματικά αντικείμενα (για παράδειγμα η έννοια των κοινωνικών τάξεων κλπ.).

Κατά την παραγωγή της γνώσης, η πρώτη ύλη μετατρέπεται (επιφανειακή αντίληψη της πραγματικότητας) σε προϊόν (αυστηρή επιστημονική γνώση γι' αυτήν). Ο όρος "επιστημονική γνώση" πρέπει να οριστεί στη σχέση του με την κοινωνική πραγματικότητα. Εφαρμοσμένος στην πραγματικότητα, παραπέμπει στην κατανόησή της με αυστηρή ορολογία, την καλύτερη προσέγγιση της πραγματικότητας όπως είναι.

Πρέπει να ειπωθεί ότι αυτή η διαδικασία κατανόησης της κοινωνικής πραγματικότητας, όπως και κάθε άλλου πραγματικού αντικειμένου μελέτης, επιδέχεται άπειρο θεωρητικό βάθος. Όπως η φυσική, η χημεία και άλλες επιστήμες μπορούν να εμβαθύνουν απεριόριστα τη γνώση τους για τις πραγματικότητες που αποτελούν τα αντίστοιχα αντικείμενα μελέτης τους, με τον ίδιο τρόπο η κοινωνική επιστήμη μπορεί να εμβαθύνει απεριόριστα τη γνώση για την κοινωνική πραγματικότητα. Επομένως, είναι ανεπαρκές να περιμένουμε μια "τελειωμένη" γνώση της κοινωνικής πραγματικότητας προκειμένου να αρχίσουμε να δρούμε πάνω σ' αυτήν για να την αλλάξουμε. Ούτε λιγότερο ανεπαρκής είναι η προσπάθεια αλλαγής της χωρίς βαθιά γνώση της. Η αυστηρή επιστημονική γνώση της κοινωνικής πραγματικότητας, της κοινωνικής δομής, επιτυγχάνεται μόνο μέσω της εργασίας με πληροφορίες, στατιστικά δεδομένα κλπ. μέσω πιο αφηρημένων εννοιολογικών εργαλείων, που δίνονται και συγκροτούνται στη θεωρία. Μέσω της διαδικασίας της θεωρητικής εργασίας επιδιώκουμε την παραγωγή αυτών των εννοιολογικών εργαλείων, κάθε φορά πιο ακριβών και συγκεκριμένων, που μας οδηγούν στη γνώση της συγκεκριμένης πραγματικότητας του περιβάλλοντός μας.

Μόνο μέσα από μια επαρκή θεωρητική κατανόηση, βαθιά και επιστημονική, μπορούν να αναπτυχθούν ιδεολογικά στοιχεία (προσδοκίες, αξίες, ιδανικά κ.λπ.) που αποτελούν επαρκή μέσα για τη μετατροπή αυτής της κοινωνικής πραγματικότητας με συνοχή αρχών και αποτελεσματικότητα σε πολιτική πράξη.

Πολιτική πράξη και γνώση της πραγματικότητας

Μια αποτελεσματική πολιτική πρακτική απαιτεί επομένως: γνώση της πραγματικότητας (θεωρία), την αρμονική τοποθέτησή της με τις αντικειμενικές αξίες του μετασχηματισμού (ιδεολογία) και συγκεκριμένα πολιτικά μέσα για την επίτευξη αυτού του μετασχηματισμού (πολιτική πρακτική).

Τα τρία αυτά στοιχεία συγχωνεύονται σε μια διαλεκτική ενότητα που αποτελεί την προσπάθεια μετασχηματισμού στην οποία στοχεύει η Οργάνωση.

Μπορεί να αναρωτηθεί κανείς: Πρέπει να περιμένουμε μια ολοκληρωμένη θεωρητική ανάπτυξη για να αρχίσουμε να δρούμε; Όχι.
Η θεωρητική ανάπτυξη δεν είναι ένα ακαδημαϊκό πρόβλημα, δεν ξεκινάει από το μηδέν. Θεμελιώνεται, παρακινείται και αναπτύσσεται από την ύπαρξη ιδεολογικών αξιών και μιας πολιτικής πρακτικής. Περισσότερο ή λιγότερο σωστά, περισσότερο ή λιγότερο λανθασμένα, τα στοιχεία αυτά υπάρχουν ιστορικά πριν από τη θεωρία και παρακινούν την ανάπτυξή της.

Η ταξική πάλη υπήρξε πολύ πριν από τη θεωρητική της σύλληψη. Ο αγώνας των εκμεταλλευομένων δεν περίμενε την εκπόνηση ενός θεωρητικού έργου. Η ύπαρξή του προηγείται της γνώσης γι' αυτόν, υπήρχε πριν γίνει γνωστή, πριν από τη θεωρητική ανάλυση της ύπαρξής του. Επομένως, από αυτή τη βασική διαπίστωση, καθίσταται θεμελιώδες και ουσιαστικό να δράσουμε, να έχουμε μια πολιτική πρακτική.Μόνο μέσω [της πρακτικής], μέσω της συγκεκριμένης ύπαρξής της στις καθιερωμένες συνθήκες ανάπτυξής της, μπορούμε να επεξεργαστούμε ένα χρήσιμο θεωρητικό πλαίσιο.

Ένα πλαίσιο που δεν είναι μια άχρηστη συσσώρευση αφηρημένων δηλώσεων με κάποια συνοχή στην εσωτερική του λογική, αλλά χωρίς καμία συνοχή με την εξέλιξη των πραγματικών διαδικασιών.

Για να θεωρητικοποιήσουμε αποτελεσματικά, είναι αναγκαίο να δράσουμε. Μπορούμε να καταργήσουμε τη θεωρία με τη δικαιολογία του πρακτικού επείγοντος; Όχι. Μπορεί να υπάρχει, ας πούμε, μια πολιτική πρακτική που βασίζεται αποκλειστικά σε ιδεολογικά κριτήρια, άρα, αβάσιμη ή ανεπαρκώς θεμελιωμένη σε επαρκή θεωρητική ανάλυση.
Αυτό είναι σύνηθες στο περιβάλλον μας.

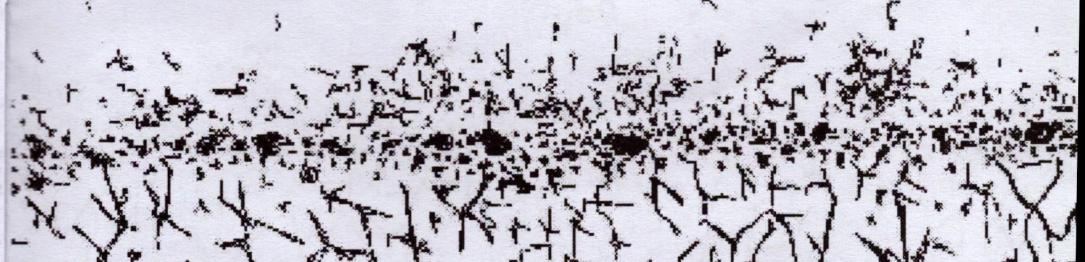
Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι, στη δική μας πραγματικότητα στο συγκεκριμένο γεωγραφικό και ιστορικό σημείο, στην πραγματικότητα της περιοχής μας [της Κύπρου] , υπάρχει μια επαρκής θεωρητική ανάλυση, δηλαδή μια επαρκώς εννοιολογική κατανόηση. Ούτε καν κοντά. Αυτή η διαπίστωση ισχύει και για την υπόλοιπη πραγματικότητά μας. Η θεωρία βρίσκεται μόνο στα αρχικά της στάδια. Ωστόσο, εδώ και δεκαετίες και δεκαετίες υπάρχουν αγώνες. Αυτό είναι μια αντίθεση. Αυτή η αντίθεση δεν πρέπει να μας οδηγήσει στο να περιφρονήσουμε τη θεμελιώδη σημασία της θεωρητικής εργασίας.

Στην αντίθεση που τέθηκε προηγουμένως πρέπει να απαντήσουμε :

Η προτεραιότητα είναι η πράξη, αλλά το πόσο αποτελεσματική είναι η πράξη εξαρτάται από μια πιο αυστηρή γνώση της πραγματικότητας.

Σε μια πραγματικότητα όπως η δική μας, στον κοινωνικό σχηματισμό της χώρας μας, η θεωρητική ανάπτυξη πρέπει να ξεκινήσει, όπως παντού, από μια ομάδα αποτελεσματικών θεωρητικών εννοιών, που θα λειτουργούν με όσο το δυνατόν μαζικότερα δεδομένα, τα οποία θα αποτελέσουν την πρώτη ύλη για τη θεωρητική ανάπτυξη. Τα δεδομένα αυτα , εξεταζόμενα μεμονωμένα και χωρίς επαρκή θεωρητική επεξεργασία δεν αντιπροσωπεύουν επαρκώς την πραγματικότητα. Απλώς διακοσμούν και αποσιωπούν τις ιδεολογίες στις οποίες λειτουργούν τα δεδομένα αυτά. Από την άλλη, οι αφηρημένες έννοιες, από μόνες τους, που λανθασμένα εκλαμβάνονται ως επαρκείς πληροφορίες υποβάθρου, δεν δίνουν επίσης περαιτέρω γνώση της πραγματικότητας.

Το θεωρητικό έργο που υπάρχει στη χώρα μας κυμαίνεται συνήθως μεταξύ αυτών των δύο εσφαλμένων άκρων.

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

